

vinden is, wordt de voorraad van den dag, aangegeven door den koelie, in de droogschuur nagegaan.

Nu vlug de kasstaat klaargemaakt en de assistent is vrij, d. w. z. na bekomen verlof mag hij de onderneming verlaten, maar er moeten altijd 2 van ons zessen thuis blijven.

De aanrijgloonen, verdiend door javanen en javaansche vrouwen geeft men aan het eind van de maand op aan den assistent van het emplacement, die den Javanen eens per maand hun loon uitbetaalt. Want alle loonen, door den javaan verdiend, moeten in één boek staan, ten gerieve der contrôle door het Bestuur (daar nl. de ambtenaren van Binnenlandsch Bestuur ambtshalve arbeids-inspecteur zijn).

TAUKEH.

(Wordt vervolgd).

SPOTVOGELTJES.

Het is maar een eenvoudige geschiedenis; toch is het misschien de moeite wel waard ze te vertellen.

Het gebeurde nu twee jaar geleden. We hadden een tamelijk grooten tuin met veel vlier en daarin nestelden de slanke gele diertjes geregeld ieder jaar. Citroentjes noemde men ze in die streek.

Dat jaar zag ik ze voor het eerst in het laatst van Mei. Ze zochten blijkbaar een nestplaats, vlogen van het eene vlierboschje naar het andere en bekeken nauwkeurig elke vork in de hooge vlierstruiken. Eindelijk, na veel gepraat en gedraai, was de zaak in orde. Rechts van het prieël was het uitverkoren plaatsje, tamelijk verscholen en hoog in de struiken. Weldra begon het bouwen. Allemaal dorre grasstengels werden aangesleept en in een paar dagen waren de vogeltjes al een heel eind met hun werk gevorderd. Om het nestje goed rond te krijgen, draaiden ze zich onder het bouwen telkens geheel er in rond.

Het was bijna klaar, toen op een goeden ochtend vrouw-lief verdwenen was. Ik zag het dadelijk toen ik 's morgens buiten kwam. Papa spotvogel vloog alleen rond, kwam van tijd tot tijd eens naar zijn nestje kijken, maar werkte er in 't geheel niet meer aan. Of het wijfje door een kat of een andere vogeltjesverslinder was opgepeuzeld of dat ze een anderen man had gekozen, ik weet het niet. Zeer merkwaardig echter vond ik het gedrag van den overgebleven echtgenoot. Hij was spoedig tot de conclusie gekomen, dat dat hij aan een nestje zonder vrouw niets had; dus eerst een vrouw gezocht! En hoe legde hij dat aan, denkt ge?

Hij heeft een schaduwtijk hoog topje in den notenboom gezocht en heeft daar van 's morgens 9 uur af den geheelen dag zitten zingen van wat ben je me. Tijd om te eten gunde hij zich bijna niet. Nu en dan pikte hij een mug of ander insect onder de bladeren uit, maar dat was ook alles.

Hij ratelde maar door: kie-wiet, kie-wiet, schiet-in't-vuur, karrekarre-kietkiet, om dan weer als een merel te fluiten of een rommelzootje van andere geluidjes eruit te gooien. En... de manoeuvre gelukte!

Om 4 uur 's middags vloog hij weer luid kwetterend (zooals een spotvogel dat doet) achter een wijfje aan.

Was het een andere schoone? Of was het toch weer zijn eerste vrouw, die maar tijdelijk van hem weggegaan was, omdat de nestplaats haar niet beviel of om een andere reden? Hoe het zij, de zaak was weer in orde, het nestje werd netjes afgemaakt en spoedig voorzien van vier kleine eitjes.

Dra was het broeden in vollen gang; maar erg fortuinlijk waren de spotvogeltjes dezen keer niet. Papa bemoeide zich er niet veel mee. Van tijd tot tijd kwam hij eens kijken of het goed ging, en duwde zijn wijfje dan wel wat toe; maar als ze van het nestje ging, om hem het werk voor een tijdje over te doen, maakte hij dat hij weg kwam; daar moest hij niets van hebben.

Tot zijn eer moet ik echter zeggen, dat hij er gauw bij was, wanneer er een kat in de buurt kwam; dan hief hij een gekrijsch aan, dat de lijsters die daar ook (voor de tweede keer dat jaar) een nest hadden, niet wisten hoe gauw ze er bij zouden komen, om ook met hun geschreeuw poeslief bang te maken.

Een goed gemikte steen deed dan gewoonlijk de kat het hazenpad kiezen.

Nadat ze zoowat 10 dagen gebroed hadden, waren warempel op een goeden of liever slechten morgen de eitjes verdwenen, tot groote consternatie van de vogeltjes. Misschien wist de ekster, die mooie leelijkheid, die al een paar keer zoo gluiperig in den tuin had rondgeglurd en die ik toen iederen keer had weggejaagd, er wel meer van.

Hoe het zij, de eitjes waren weg en de spotvogeltjes konden opnieuw beginnen. Eerst echter zijn ze verhuisd.

Voor de tweede maal het huis te betrekken, waar ze zoo bestolen waren, vonden ze zeker te gevaarlijk. Ze hebben een ander plaatsje, nu links van het prieël, uitgezocht, en hun oude nestje hooitje voor hooitje daarheen overgebracht. De bodem alleen hebben ze niet meer gebruikt, dien hebben ze eruit gewipt en op den grond gegooit.

Den tweeden keer zijn ze fortuinlijker geweest. Ze hebben hun kroost zonder ongelukken in alle stilte grootgebracht en zijn, zoodra de kindertjes konden vliegen, er allemaal vandoor gegaan, zonder dat ik ze nog één keer gezien of gehoord heb. Voor mijn bescherming hebben ze me niet eens bedankt!

Neen, dan hebben die lijsters waar ik zoo pas van sprak netter gehandeld. Die kwamen later geregeld met hun vijf kinderen op het pad vóór het prieël wormen zoeken. 't Was verbazend leuk om te zien hoe ze tamelijk lange wormen uit het vaste tuinpad voorzichtig te voorschijn trokken.

Maar voor die had ik ook, toen ze aan den raampost in het klimop zoowat manshoog nestelden, een lat onder het nest gespijkerd en prikkeldraad er onder gespannen. Ja, ja, die waren er toen vroeg bij. In 't eind van April hadden ze al jongen. En denzelfden zomer hebben ze nog twee nesten in onzen tuin gemaakt, maar daar vertel ik later misschien nog wel eens van.

Eefde.

P. G. APPELBOOM JR.

AUGUSTUS.

Plaats tegenover de eerste weken van Juli eens de laatste weken van Augustus. Welk een verschil! Nu kun je je niet meer wijsmaken, dat de wereld vol is van vogelvreugd en bloemenpracht. Het feest is voorbij, de gasten vertrekken, de feestzaal wordt al leeger en stiller.

Na de hooilanden volgde de akkers. Waar in 't begin van de maand bonte velden het heidedorp omgaven, liggen nu de kale stoppelvelden, alleen opgevoolt door de onverwoestbare onkruiden, de bonte hennepnetel, de roode guichelheil, de gele akkerkool en allerlei onduidelijk gedoe van veelknoopen en melden. De heide zelf heeft ook zijn hoogte-